

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1764/2506

นายเอง แช่ว่องโจทก์ บริษัทธนาคารศรีนคร จำกัด โดยนายอุเทนเตชะไพบูลย์และนายท้อจือเหลียงกรรมการ และอนุกรรมการ ที่ 1 พระยาจินดารักษ์ ที่ 2 นายมีวังเชียง หรือปีเวงเชียง ที่ 3 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 1, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 266,
กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

การทำใบมอบอำนาจปลอมว่าเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินมอบให้ทำการโอนกรรมสิทธิ์แทนนั้น ไม่เป็น ความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ ถึงแม้จะใช้แบบพิมพ์ของสำนักงานที่ดิน และ เจ้าพนักงานได้บันทึกว่าตรวจแล้ว ก็ตาม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ที่ดินโฉนดที่ ๒๖๕๖ และ + เดิมเป็นกรรมสิทธิ์ของนายเวงปิง โจทก์ซื้อจากนายเวงปิง ๔๗๐,๐๐๐ บาท โดยมีข้อสัญญาว่า โจทก์จะใส่ชื่อผู้ใดเป็นผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ก็ได้ นายเวงปิงได้ มอบโฉนดพร้อมกับใบมอบอำนาจของสำนักงานที่ดินที่นายเวงปิง ได้ลงนามไว้ให้โจทก์ เพื่อใช้ ทำการโอน ต่อมาโจทก์ได้มอบโฉนดและใบมอบอำนาจนั้นไว้กับจำเลยที่ ๑ เพื่อเป็นประกันหนี้ที่ ผู้อื่นได้กู้จากจำเลยที่ ๑ ระหว่าง ๓๐ กันยายน ถึง ๑๓ พฤศจิกายน ๒๔๙๔ จำเลยทั้งสามกับพวกได้ บังอาจทำหนังสือมอบอำนาจปลอมขึ้นทั้งฉบับ มีความว่านายเวงปิงมอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ (น่าจะเป็นที่ ๓) ทำนิติกรรมโอนขายที่ดิน ๒ โฉนดนั้นแทนนายเวงปิงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๔๙๔ จำเลยที่ ๒,๓ ได้ใช้เอกสารปลอมนั้นไปจดทะเบียน โอนที่ดินโดยจำเลยที่ ๓ ขอโอนขายให้จำเลยที่ ๒ เพียง ๒ แสนบาท พนักงานที่ดินหลงเชื่อได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้ ความจริงนายเวงปิง หรือ โจทก์ไม่เคยมอบอำนาจให้จำเลยที่ ๓ โอนขายให้จำเลยที่ ๒ ทั้งนี้ โดยจำเลยมีเจตนาฉ้อโกง เอาที่ดินของโจทก์ โจทก์เพ่งทราบการกระทำผิด ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๖๔,๒๖๕,๓๔๑,๘๓ ต่อมาโจทก์ได้รับอนุญาตให้เพิ่มเติมฟ้องว่า การกระทำของจำเลยดังกล่าว จำเลยได้นำเอกสารสิทธิให้ทางราชการเจ้าพนักงานที่ดิน ฯ ตรวจรับรองในหน้าที่ว่าเป็นใบมอบที่ ใช้ได้ตามกฎหมายเป็นเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารในราชการ และเพ่มบทลงโทษตาม

ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๖๖ และกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา

๒๒๒,๒๒๓,๒๒๔,๒๒๕,๖+,๗๐ เกี่ยวกับใบมอบอำนาจนี้ ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ไม่ใช่เอกสารสิทธิ หรือเอกสารราชการและเมื่อวินิจฉัยข้ออื่นด้วยแล้ว พิพากษายกฟ้อง (โดยสั่งงดการไต่สวนมูลฟ้อง ก่อนแล้ว) โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อที่โจทก์ฎีกาว่า คดีของโจทก์ยังไม่ขาดอายุความนั้นเห็นว่าโจทก์จะโต้แย้งว่าใบมอบอำนาจตามฟ้องนั้นเสีย เอกสารสิทธิอันเป็นหนังสือราชการ หาฟังขึ้นไม่ เพราะหนังสือมอบอำนาจก็คือเอกสารธรรมดาซึ่ง บุคคลหนึ่งเรียกว่าผู้มอบหมาย (มอบ) ให้บุคคลอีกคนหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจจัดการทำนิติกรรมแทนผู้ มอบ แม้เจ้าพนักงานจะได้บันทึกว่าตรวจแล้วก็ได้หมายความว่าเจ้าพนักงานได้ทำขึ้นหรือรับรอง ในความถูกต้องแท้จริงแต่อย่างใดไม่ เพราะเอกสารนั้นทำมาที่อื่นก่อนถึงเจ้าพนักงาน จึงเป็นเพียง เอกสารธรรมดา มีอายุความฟ้องร้องเพียง ๕ ปี คดีโจทก์จึงขาดอายุความแล้ว เมื่อคดีโจทก์ ขาด อายุความเสียแล้ว ฎีกาข้ออื่น ๆ ก็ไม่จำต้องวินิจฉัย พิพากษายืน

เชื้อ คงคากุล · ประกอบ หุตะสิงห์ · สนิท สุมาวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1764/2506>